

[Hans Thyge Jacobsen.]

lige Begrundelse for sine Planer, som den højtærede Minister gav. Jeg tænker, at jeg har Lov til at gaa ud fra, at det var det, som fandt Sted i en anden Forbindelse. Det var, da den højtærede Kirkeminister Sp. 845 — det er kun 3 Ord — begrundede sine Sparsommelighedsbestræbelser paa den Maade, at det skete:

„for at ogsaa Kirkeministeriet kunde give sit Bidrag til den almindelige Sparsommelighed, som den finansielle Situation og Regeringens Planer om Forbedringer paa den sociale Lovgivnings Omraade kræver.“

Altsaa 2 Forhold kræver efter den højtærede Kirkeministers Mening, at Kirkeministeriet giver sit Bidrag til den almindelige Sparsommelighed. Maa jeg omtale det sidste Forhold først. Jeg beklager, hvis det i Fremtiden skal være saaledes, at den højtærede Kirkeminister og Regeringen og det socialdemokratiske Parti overhovedet vil begrunde sine Forslag i den ene eller anden Retning paa de forskellige Lovgivningsomraader med en Henvisning til den foretagne Nedskaering af de sociale Ydelser. Derved vil svære Hindringer blive lagt i Vejen for os andre indenfor det konservative Folkeparti, som ellers har Interesser paa dette Omraade, for hvem det ogsaa gælder, at vi i dette Land faar en saa vel indrettet og saa rigtigt virkende social Forsorg som muligt. Jeg beklager, om den Udvikling skal fortsættes, at man fra Sag til Sag vil henvise til de sociale Love; naar man vil blande Tingene sammen paa en saadan Maade, bliver der, siger jeg, lagt svære Hindringer i Vejen for os andre. Men dernæst, naar jeg ser paa det andet Forhold, ud af hvilket den højtærede Kirkeminister henter Opfordringer til Sparsommelighed, den finansielle Situation, forekommer det mig, at jeg har Ret, naar jeg i min første Tale ansaa den højtærede Kirkeminister for at være en renlivet Nedskaeringsminister. Jeg tror, at det Totalindtryk, man fik af den højtærede Kirkeministers Tale forleden Aften her i Salen, gik i samme Retning; og efter at jeg nu har gennemgaaet det i Enkeltheder, ser man det tydeligere og tydeligere: Her er et Omraade, paa hvilket Regeringen agter at føre Nedskaeringspolitik, og her er et Omraade, hvor den højtærede Kirkeminister — jeg vil ikke sige med Begejstring, men med Iver — gaar frem for at føre en Nedskaeringspolitik, saadan som vi saa den under det

foregaaende Ministerium. Jeg har altsaa Grund til at beklage, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke havde faaet Øje paa den højtærede Kirkeminister til sit Kabinet.

Det er ogsaa velbegrunder, naar jeg ikke rigtig forstaar, at den højtærede Minister kan indarbejde og harmonisere den højtærede Undervisningsministers politiske Linie dermed. Hvorfor skal der være Nedskaering her? Jeg har Gang paa Gang med stor Interesse og Glæde læst den højtærede Undervisningsministers, Hr. Borgbjergs, Udtalelser paa det kirkepolitiske Omraade; og jeg har, hvad jeg ogsaa berørte i min første Tale, en fuldkommen Anerkendelse at yde for det store Arbejde, der her er sat ind. Den højtærede Undervisningsminister slog fast ikke een, men mange Gange under Behandlingen af de kirkelige Love i 1922, at efter hans Overbevisning vilde Gennemførelsen af disse Love betyde, at det vilde være en bydende Nødvendighed, at Adskillelsen mellem Stat og Kirke nu hurtigst muligt blev gennemført. Ikke een, men mange Gange derpaa har den højtærede Undervisningsminister under Forhandlingerne om Nedsættelse af det nuværende kirkelige Udvalg givet Udtryk for sin Iver for, at vi skulde faa dette store og alvorlige Arbejde ført et Skridt nærmere til sin Afslutning. Men nu efter Regeringsskiftet, ikke et Ord om dette findes i Regeringens Trontale og heller ikke i den højtærede Ministers andre Taler. Ikke noget som helst om Fremme af dette Arbejde. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Vi sidder jo og arbejder i Udvalget). Ja, De sidder og arbejder i Udvalget. Men den højtærede Undervisningsminister kan ikke dermed bortforklare det ejendommelige i, at Regeringen i sin Programudtalelse ikke havde noget som helst om, at dette Arbejde skulde fremskyndes. Og det kan ikke være andet for os, som kender det radikale Partis Indstilling paa dette Omraade, end, at vi maa have Lov til at have en Formodning, uden at gøre os skyldige i Insinuation, om, at der her paa dette Omraade er beredt saavel den højtærede Undervisningsminister som det socialdemokratiske Parti overhovedet Vanskeligheder for at faa Arbejdet udført. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Aldeles ikke!). Ja, indtil der foreligger klarere og bestemtere Udtalelser, indtil der overhovedet foreligger Udtalelser om, at Regeringen ogsaa paa dette Omraade, den kirkelige Lovgivnings Omraade, agter at fortsætte sit Arbejde efter det socialdemokratiske Program